

at stille Spørgsmaal til Ministrenes Besvarelse. Man havde endvidere ønsket — efter engelsk Forbillede — en ugentlig „Spørgetime“ med Henblik paa forskelligartede Spørgsmaal til Ministrene. Da disse Ønsker imidlertid ikke har opnaaet tilstrækkelig Tilslutning, har man ikke paa nærværende Tidspunkt ønsket at stille Ændringsforslag i saa Henseende. — Naar man fra det konservative Mindretals Side nu ogsaa er gaaet stærkt ind for „Spørgetimen“, udtrykker man Tilfredshed med Tilslutningen til vort Forslag, som man haaber senere maa vinde yderligere Tilslutning, saa der eventuelt i Fremtiden med Resultat kan stilles Ændringsforslag.

Man havde endelig ønsket en nøjere Drøftelse i Udvalget af en mere samlet Arbejdsplan for Tingets Arbejde, bl. a. med Henblik paa en „Uge-Dagsorden“, men som Følge af det fremrykkede Tidspunkt maa man paa nærværende Tidspunkt afstaa herfra.

Et andet Mindretal (Parkov og Vesterager) kan som Repræsentanter for det konservative Folkeparti dele de Betragtninger, som har ført til Forslag om en Begrænsning af Taletiden ved Lovforslags Forelæggelse og ved Lovforslagenes 1ste Behandling. Mindretallet er enigt med Flertallet om, at der ved 1ste Behandling saa vidt muligt kun bør fremsættes korte og sammentrængte Udtalelser, som ikke foregriber den senere Behandling, og at det navnlig er Arbejdet i Udvalget, som skal sætte sit Præg paa Lovforslagene.

Mindretallet kan ogsaa være enigt med Flertallet om en Indskrænkning — om end ikke i den Udstrækning som af Flertallet foreslaaet — i Taletiden ved Lovforslags 2den og 3die Behandling; men man er afgjort af den Opfattelse, at saadanne indskrænkende Bestemmelser ikke bør komme til Anvendelse ved Behandling af Finanslov og Tillægsbevillingslov; her bør efter Mindretallets Opfattelse fremtidig som hidtil være uhindret Adgang for Tingets samtlige Medlemmer til at fremføre, hvad der ligger dem paa Sinde. Under alle Omstændigheder maatte de her foreslaaede Tidsfrister for Taletid ved Finanslov og Tillægsbevillingslov forøges betydeligt, hvis de skulde kunne blive tilfredsstillende for det konservative Folkeparti. Og herfor har der ikke foreligget nogen Mulighed.

Mindretallet tiltræder Ændringsforslagene Nr. 7 til § 20 om Lovforslag eller Ændringsforslag, der skønnes stridende mod Grundloven, og Nr. 12 til § 31 om Indskriden overfor Medlemmer, hvis Udtalelser eller Optræden skønnes stridende mod Tingets Værdighed og god Orden. Endvidere tiltrædes Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 10 og 11.

Mindretallet havde gerne set, at et af Venstre i Udvalget stillet Forslag om Indførelse efter engelsk Mønster af ugentlige Spørgetimer havde vundet Tilslutning ogsaa hos Regeringspartierne; en saadan Adgang for Tingets Medlemmer til at drage aktuelle Emner frem til Belysning og Behandling vilde, om den var blevet aabnet, have kunnet medføre, at Mindretallet havde kunnet gøre ikke uvæsentlige Indrømmelser vedrørende Fastsættelsen af Taletiderne.

Men navnlig krævede Mindretallet, at der i § 23 skulde fastsættes en Tidsfrist, inden hvilken en af Tinget fremmet Forespørgsel skulde besvares. Som Forholdet er nu, uden en saadan Tidsfrist, kan Foretagelsen af en Forespørgsel udsættes i ubegrænset og, som det har vist sig, saa lang Tid, at Besvarelsen af Forespørgselen savner Aktualitet og Interesse og derfor bliver uden Betydning. Uden en saadan Tidsfrist kan Bestemmelsen i Grundlovens § 61 blive ganske illusorisk. Mindretallet ansér det for mere stemmende med Tingets Anseelse, at Tinget eventuelt nægter Fremme af en ubejlelig Forespørgsel fremfor at udsætte den i saa lang Tid, at Berettigelse for dens Fremsættelse og Forhandling ikke længere er til Stede.